

Rejsebrev fra Trondheim

september 2024

Af: Jonas Hareide Andreasen

På 9. semester på kandidatuddannelsen Vej og Trafik fra Aalborg Universitet, har jeg søgt muligheden for at drage udenlandsk. I et samarbejde med NIRAS skal jeg lave et projekt i Trondheim, Norge. Trondheim er Norges 4. største by, og ligger cirka midt i landet i Trøndelag. Byen er også en af de store studiebyer i Norge, hvor NTNU har hovedsæde. NTNU, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, har uddannelser som spænder bredt, heriblandt en uddannelse som til svarer Vej og Trafik uddannelsen på Aalborg Universitet. Her har jeg fået muligheden for at have et enkelt fag ved siden af projektarbejdet, og fundet et relevant kursus. Dette kursus hedder oversat: Omkostninger og nytte ved infrastrukturanlæg. Dette giver mulighed for mere viden, samtidig med det giver mulighed for at oplevet noget af det lokale studieliv som fylder meget i Trondheim.

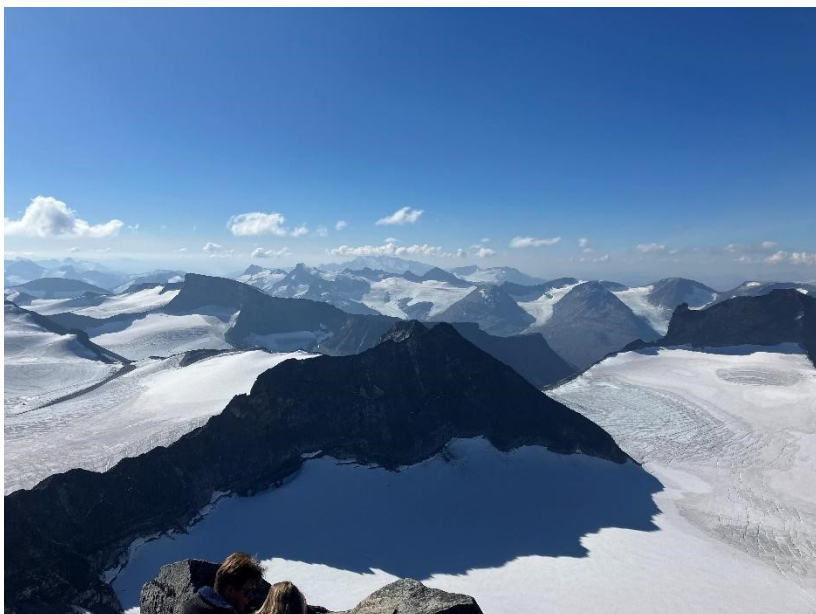
Projektet jeg skriver sammen med NIRAS, har til formål at undersøge hvordan det har lykkedes at flytte trafikanter fra at rejse med bil til kollektiv transport i Trondheim fylke og betydningen af Trondheims superbuslinje med sloganet ”Tenk bane – kjør buss”. Her er AtB, det lokale trafikselskab, også i de indledende faser i planlæggen af den nye rutestruktur for 2029. Derved er der potentiale for at de erfaringer og resultater fra projektet kan indarbejdes i den kommende plan.

Trondheim er også en by som tidligere har haft flere sporvognslinjer, og havde på sit højeste 5 forskellige baner i byen. I dag er der dog kun en bane som genstår som forbinder St. Olavs Gate med Lian. Denne strækning havde i år 100 års jubilæum, hvor sporvognsmuseet i denne anledningen havde to forskellige veteransporvogne ude og køre, og der var mulighed for at køre med. Her er et billede af en af de veteran togsæt som museet har.

En ting som særligt gør Norge særdeles storslået er den natur som er gennem hele landet. Da turen heller ikke er længere end den anden side af Skagerrak, så jeg har valgt at skulle rejse turen afsted med motorcykel. På den måde ville jeg få en fantastisk mulighed for at komme tæt på naturen. Her er det også muligt at køre rundt blandt de mange attraktioner som kan være værd at se, men mere bøvlet at komme til på anden vis.

Her har jeg grebet muligheden for at bestige ikke kun Norges højeste bjerg, men Nordeuropas højeste. Bjerget hedder Galdhøpiggen og ligger i 2469 moh. For at komme til toppen, er det nødvendigt at gå over en stor gletscher. For at krydse en isgletscher er det nødvendigt at være bundet sammen med klatresele, da der i gletscheren kan være sprækker op til 30 meter dybe. Disse sprækker kan man ikke se når man går over, da de kan være dækket af sne. Ved at gå bundet sammen i klatreseler er det muligt at trække hinanden op, hvis nogle skulle træde forkert og falde ned i sådan en sprække. På toppen af turen var udsigten utrolig smuk. Til trods for at det var sent på sæsonen, var vejret med mig.

Dette er første rejsebrev af to, hvor det næste kommer efter afsluttet ophold, og vil afrunde de sidste ting som bliver oplevet i Norge.